

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl soudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 11. června 2025

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ 1975 ██████████ nezaměstnaný, trvale bytem ██████████
██████████

je vinen, že

1. dne 6. 4. 2025 v době od 12.50 do 12.58 hodin v Táboře v prodejně Albert na tř. 9. května č. 2886 v prodejních prostorách odcizil 1 ks tzv. hotdogu s kečupem v hodnotě 24 Kč, který na místě zkonsumoval a poté bez zaplacení prodejnu opustil, společnosti Albert Česká republika s.r.o., IČO 44012373, tak způsobil škodu ve výši 24 Kč,
2. dne 7. 4. 2025 kolem 16.45 hodin v Táboře v prodejně společnosti Lidl na adrese Kpt. Jaroše č. 3047 odcizil z prodejního regálu koláč v hodnotě 22 Kč, který na místě zkonsumoval a poté, aniž by zboží zaplatil, prodejnu opustil, společnosti Lidl Česká republika, s.r.o., IČO 26178541, tak způsobil škodu ve výši 22 Kč,
3. dne 8. 4. 2025 v době kolem 11.05 hodin v Táboře v prodejně společnosti Coop Jednota na adrese Světlogorská č. 2767 v prodejních prostorách odcizil 1 ks pečiva rohlík listový s ořechovou náplní v hodnotě 19 Kč, který na místě zkonsumoval a poté, aniž by zboží zaplatil prodejnu opustil, společnosti Jednota OD Tábor, IČ 00031925, tak způsobil škodu ve výši 19 Kč,
4. dne 12. 4. 2025 v době kolem 7.09 hodin v Táboře v prodejně společnosti Lidl na adrese Kpt. Jaroše č. 3047 v prodejních prostorách odcizil 1 ks sladkého pečiva donut s čokoládovou náplní v hodnotě 16 Kč, který na místě zkonsumoval a prodejnu bez zaplacení zboží opustil, následně si počínal stejně v 7.56 hodin, v 8.14 hodin a v 10.37 hodin, kdy v prodejně vždy zkonsumoval stejné pečivo, společnosti Lidl Česká republika, s.r.o., IČO 26178541, tak způsobil škodu ve výši 64 Kč,
5. dne 13. 4. 2025 v době od 10.16 do 10.20 hodin v Táboře v prodejně společnosti Lidl na adrese Kpt. Jaroše č. 3047 v prodejních prostorách odcizil sladké pečivo donut s náplní bílá čokoláda v hodnotě 14 Kč, který na místě zkonsumoval a následně bez zaplacení prodejní

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Čabáková.

prostory opustil, společnosti Lidl Česká republika, s.r.o., IČO 26178541, tak způsobil škodu ve výši 14 Kč,

6. dne 17. 4. 2025 kolem 13.47 hodin v Táboře v prodejně společnosti Lidl na adrese Kpt. Jaroše č. 3047 v prodejních prostorách odcizil tvarohový koláč v hodnotě 20 Kč, který na místě zkonsumoval a bez zaplacení opustil prodejnu, společnosti Lidl Česká republika, s.r.o., IČO 26178541, tak způsobil škodu ve výši 20 Kč,

7. dne 18. 4. 2025 v době kolem 13.45 hodin v Táboře v prodejně společnosti Coop na adrese Světlogorská č. 2767 v prodejních prostorách odcizil z regálu čokoládový rohlík v hodnotě 24 Kč, který na místě zkonsumoval a bez zaplacení prodejnu opustil, společnosti Jednota OD Tábor, IČ 00031925, tak způsobil škodu ve výši 24 Kč,

8. dne 18. 4. 2025 kolem 16.20 hodin v Táboře v prodejně společnosti Lidl na adrese Kpt. Jaroše č. 3047 v prodejních prostorách odcizil kakaový croissant, který na místě zkonsumoval a bez zaplacení opustil prodejní prostory, společnosti Lidl Česká republika, s.r.o., IČO 26178541, tak způsobil škodu ve výši 8 Kč,

takto si počínal přesto, že byl dne 20. 8. 2022 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 27/2021 ze dne 13. 4. 2021, který téhož dne nabyl právní moci, uložen za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a dne 3. 2. 2025 byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 139/2023 ze dne 22. 11. 2023, který nabyl právní moci dne 12. 12. 2023, za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

tedy

ad 1. – 8.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

ad 1. – 8.

pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v délce 10 (deset) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost zaplatit** na náhradu škody poškozeným společnostem:

Albert Česká republika s.r.o., se sídlem Radlická 520/117 158 00 Praha 5 – Jinonice, IČ: 44012373, částku 24 Kč,

Lidl Česká republika s.r.o., se sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha, Stodůlky, IČ: 26178541, částku 128 Kč, a

Jednota, obchodní družstvo Tábor, se sídlem Budějovická 1413/63, 390 02 Tábor, IČ: 00031925, částku 43 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. V hlavním líčení, které bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] byly podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečteny jeho výpovědi z přípravného řízení, a to jak ze spisu sp. zn. 3 T 38/2025, tak i ze spojené trestní věci obžalovaného sp. zn. 3 T 42/2025. Dále byly provedeny (předloženy k nahlédnutí) listinné důkazy, jejichž obsah je citován níže.
3. Ve svých výpovědích z přípravného řízení se obžalovaný doznal k žalovaným jednáním, přičemž žádné ze žalovaných jednání nijak nerozporoval. K žalovanému jednání pod bodem 1 uváděl, že do prodejny šel s „úmyslem, že něco ukradnu“, že na pultu uviděl párek v rohlíku a na místě jej snědl a že „chtěl odejít bez zaplacení“ (čl. 7-9 spisu 3 T 38/2025). Přítomnost obžalovaného v inkriminovanou dobu v dané prodejně byla rovněž osvědčena kamerovým záznamem (čl. 17 spisu 3 T 38/2025). K žalovaným jednáním pod body 2 a 3 se shodně vyjádřil, že do prodejny vstupoval s úmyslem něco ukrást a hned na prodejně to sníst. (čl. 18-20 spisu 3 T 38/2025). K žalovanému jednání pod bodem 4 uvedl, že ve třech případech zkonsumoval čokoládové donuty, přičemž nebyl nikým zastaven a odešel bez placení, ve čtvrtém případě zkonsumoval rovněž čokoládový donut a byl zastaven ochrankou obchodu, zároveň uvedl, že uvedeného jednání se dopustil, protože je bez prostředků a že „to udělám znovu a budu takto krást, než budu zavřený do kriminálu“ (čl. 32-33 spisu 3 T 38/2025). K žalovanému jednání pod bodem 5 uvedl, že po vstupu do prodejny šel ihned k regálu s pečivem a tam na místě zkonsumoval donut bílá čokoláda, dále zopakoval, že „do prodejny jsem šel s tím, že chci něco ukrást, protože mám hlad“ a že „chci do kriminálu, protože tam je mi nejlíp“ (čl. 38-40 spisu 3 T 38/2025). Dále k žalovanému jednání pod bodem 6 uvedl, že si v dané prodejně „vzal tvarohový koláč a ten hned u regálu nakousl“, přičemž rovněž potvrdil, že neměl peníze (čl. 5-7 spisu 3 T 42/2025). Konečně k žalovaným jednáním pod body 7 a 8 výslovně uvedl, že „v obou případech jsem šel do prodejny s tím, že chci sníst nějaké sladké pečivo, protože mám hlad a nemám peníze“, přičemž v obou případech uvedl, že neměl v úmyslu zaplatit; jednání obžalovaného ad bod 7 žalovaného jednání bylo rovněž osvědčeno kamerovým záznamem (čl. 8-10; resp. 22 spisu 3 T 42/2025).
4. Výše způsobené škody byla osvědčena daňovými doklady, a to ad jednání pod bodem 1 na čl. 14 spisu 3 T 38/2025, dále ad jednání pod body 2 a 3 na čl. 22 a 28 spisu 3 T 38/2025, dále ad jednání pod bodem 4 na čl. 35 spisu 3 T 38/2025, dále ad jednání pod bodem 5 na čl. 41 spisu 3 T 38/2025, dále ad jednání pod bodem 6 čl. 15 spisu 3 T 42/2025 a ad jednání pod bodem 7 a 8 čl. 19 spisu 3 T 42/2025.
5. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, pak je z uvedeného zcela zřejmé, že obžalovaný svými jednáními zcela naplnil znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když odcizil v návrhu na potrestání popsané zboží, a to i přesto, že byl dne 20. 8. 2022 propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 27/2021 ze dne 13. 4. 2021, který téhož dne nabyl právní moci, uložen za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a dne 3. 2. 2025 byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 139/2023 ze dne 22. 11. 2023, který nabyl právní moci dne 12. 12. 2023, za přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

II. Výrok o trestu a o náhradě škody

6. Rozhodoval-li tedy soud s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy nutně směřovaly k otázce uložení vhodného a přiměřeného trestu pro obžalovaného. Při takových úvahách bylo postupováno dle § 39 trestního zákoníku a bylo vzato v úvahu také to, zda v dané věci nejsou dány některé z polehčujících či naopak přitěžujících okolností (§ 41 a § 42 trestního zákoníku).
7. Ve prospěch obžalovaného svědčí především to, že se doznal a napomáhal při objasnění své trestné činnosti, tedy polehčující okolnosti podle § 41 písm. l) a m) trestního zákoníku.
8. Obžalovanému nicméně zcela zásadně přitěžuje okolnost podle § 42 písm. q) trestního zákoníku, neboť byl, a to již od svých 19 let, v minulosti opakovaně soudně postihován, a to jak tresty výchovnými, tak tresty represivními. Trestně postihován byl do dnešního dne *devatenáctkrát*, jakkoli soud k některým z předchozích odsouzení již nepřihlíží. Je nejen obecným, ale i speciálním recidivistou, neboť pro žalovaný trestný čin krádeže byl již v minulosti opakovaně projednáván a byl mu opakovaně ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný se jednání projednávaného v této věci dopustil již po zhruba dvou měsících od doby, kdy za obdobné jednání posledně vykonal trest odnětí svobody, který mu byl uložen krom jiného za přečin krádeže podle § 205 trestního zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 139/2023 ze dne 22. 11. 2023, který nabyl právní moci dne 12. 12. 2023. Z důvodu zákazu dvojího přičítání toto rozhodnutí nezakládá přitěžující okolnost, předchází však ano, přičemž šlo o soustavnou trestnou činnost, přerušovanou v podstatě jen pobyty ve vězení.
9. Soud dospěl k závěru, že ukládání nikoliv represivních trestů se u obžalovaného dosud májí účinkem a není důvod se domnívat, že by tomu v projednávaném případě mohlo být jinak. Uložení případného výchovného trestu by nyní prakticky znamenalo uložení skrytého – přísnějšího - trestu represivního, neboť lze obtížně očekávat, že více než ¼ století kriminální „kariery“ svůj přístup změní. Z uvedených důvodů nepřicházelo v úvahu uložení jiného než represivního trestu, přičemž obžalovanému, a to rovněž při zohlednění v relativním měřítku ne příliš vysoké způsobené škody, byl vyměřen trest při spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro jeho výkon byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
10. Vedle uloženého trestu, ukládal soud obžalovanému i povinnost k náhradě způsobené škody, přičemž při určení její výše vycházel z daňových dokladů, jak jsou tyto upřesněny shora.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Čabáková.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Poškozený se poučuje o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

Tábor 11. června 2025

Mgr. Martin Prokop v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Čabáková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.09.2025. Přípojení doložky provedla Hana Grulová dne 29.09.2025.

